

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO

Bydgoszcz, dnia 11 lutego 2015 r.

Poz. 372

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE Nr 11/2015 WOJEWODY KUJAWSKO-POMORSKIEGO

z dnia 9 lutego 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012 r., poz. 647 z późn. zm.),

stwierdzam nieważność

§ 7 ust. 1 pkt 2 lit. d oraz § 16 pkt 8 lit. b uchwały nr IV/25/14 Rady Miasta Bydgoszczy z dnia 30 grudnia 2014 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Miedzyń-Żyzna” w Bydgoszczy.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 30 grudnia 2014 roku Rada Miasta Bydgoszczy podjęła uchwałę nr IV/25/14 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Miedzyń-Żyzna” w Bydgoszczy.

Uchwała ta została doręczona do organu nadzoru wraz z dokumentacją prac planistycznych w dniu 14 stycznia 2015 r.

Wojewoda po przeprowadzeniu oceny zgodności z przepisami prawnymi przedmiotowej uchwały stwierdził, iż została ona podjęta z naruszeniem obowiązujących przepisów prawa.

Pismem z dnia 21 stycznia 2015 r., znak: WIR.II.4130.3.2015 zawiadomiono Radę Miasta Bydgoszczy o wszczęciu postępowania nadzorczego, umożliwiając jej złożenie wyjaśnień.

W piśmie z dnia 23 stycznia 2015 r., znak: MPU-WOA-1.033.MPU.4/2015 Prezydent Bydgoszczy odniósł się do uwag wskazanych przez organ nadzoru.

Zgodnie z treścią przepisu art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012 r., poz. 647 z późn. zm.), wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem. Zakres ustaleń planu miejscowego i jego obligatoryjne elementy zostały szczegółowo określone w art. 15 ust. 2 i 3 w/w ustawy.

W § 7 ust. 1 pkt 2 lit. d przedmiotowej uchwały, w ustaleniach ogólnych dotyczących zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zapisano: „obowiązuje rozbiórka budynków i budowli kolidujących z ustaleniami planu”.

W ocenie organu nadzoru powyższe stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego. Wskazany zapis uchwały wykracza bowiem poza treść postanowień planu miejscowego, których charakter wyklucza możliwość umieszczania w nich nakazów dotyczących likwidacji istniejących obiektów. Do wydawania tego rodzaju rozstrzygnięć uprawnione są natomiast organy budowlane, o ile spełnione zostaną przesłanki określone w przepisach prawa budowlanego (por. wyrok NSA z dnia 29 października 2008 r., sygn. akt II OSK 786/08).

W orzecznictwie sądownoadministracyjnym jednoznacznie wskazuje się, że akty prawa miejscowego nie mogą regulować materii należących do przepisów wyższego rzędu (por. wyrok NSA z dnia 16 marca 2001 r., sygn. akt IV SA 385/99). Zasady dokonywania rozbiórek budynków i organy właściwe w tym zakresie

jednoznacznie wskazują przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. 2013 r., poz. 1409 z późn. zm.).

Zatem regulowanie w planie miejscowym spraw zastrzeżonych dla organów budowlanych wykracza poza kompetencje rady gminy w zakresie planowania przestrzennego, co skutkuje stwierdzeniem nieważności uchwały w zakresie § 7 ust. 1 pkt 2 lit. d.

Ponadto, w § 16 pkt 8 lit. b uchwały odnoszącym się do zasad budowy systemu zaopatrzenia w energię ciepłą ustalono, że: „w istniejących budynkach wymagana jest wymiana starych kotłów i pieców domowych opalanych węglem (drewnem), na nowoczesne urządzenia grzewcze o wysokiej sprawności energetycznej, jednocześnie wskazane jest przeprowadzenie termoizolacji budynków”.

Należy podkreślić, że rada gminy uchwalając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego związana jest granicami upoważnienia zawartego w art. 15 w/w ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W ocenie organu nadzoru treść powyższego ustalenia uchwały wykracza poza materię podlegającą regulacji w planie miejscowym i pozostaje w sprzeczności z porządkiem prawnym.

Podstawowym celem planu miejscowego bowiem jest ustalenie przeznaczenia terenu i sposobu jego zagospodarowania, poprzez nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia, a rada gminy nie posiada kompetencji do dowolnej interpretacji i rozszerzającego stanowienia norm kompetencyjnych. Ustalenie nakazu wymiany urządzeń grzewczych nie stanowi w ocenie Wojewody o sposobie zagospodarowania terenu i jego przeznaczeniu, a ponadto nie mieści się w zakresie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym art. 15 ust. 2 pkt 10 w/w ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zasadach modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej).

Tym samym konieczne jest stwierdzenie nieważności § 16 pkt 8 lit. b uchwały.

Procedura uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ściśle wyznaczona przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Art. 28 ust. 1 tej ustawy wskazuje, iż naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Kujawsko-Pomorskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Kujawsko-Pomorski
Ewa Mes